

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze na podstawie art. 424 § 3 kpk ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz podjętych rozstrzygnięć.

Sąd zważył, co następuje:

W myśl art. 19 ust 1 ustawy z 20.02.2015 r o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015.396) znowelizowane przepisy kodeksu karnego dotyczące orzekania kary łącznej stosuje się gdy zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie tej ustawy czyli po dniu 01 lipca 2015 r. W sytuacji skazanego przed wskazaną datą został wydany jeden wyrok w sprawie sygn. II K 896/11. W sprawie sygn. VII K 140/16 doszło do skazania za czyn popełniony przed nowelizacją przepisów tj. w dn.26.03.2015 r. Pozostałe wyroki dotyczą przestępstw popełnionych po dniu 01 lipca 2015 r. W związku z tym orzekając w przedmiocie kary łącznej sąd mógł zastosować przepisy kodeksu karnego po ich nowelizacji jak również ustawę obowiązującą poprzednio jako teoretycznie względniejszą dla skazanego (art. 4 § 1 kk).

Jeśli chodzi o ustawę obowiązującą poprzednio przesłanki do orzeczenia wobec kary łącznej wymieniał kodeks karny w art. 85. Jak wynika z treści przywołanego przepisu, sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zgodnie z powyższym w sprawie skazanego możliwe było wyznaczenie dwóch zbiegów przestępstw za które skazano D. O.. W skład pierwszego zbiegu weszłyby skazania za czyny jednostkowe popełnione po dacie wydania wyroku w sprawie sygn. II K 896/11 tj po dniu 02 listopada 2011 r a przed dniem wydania wyroku w sprawie sygn. VII K 140/16 tj. przed 26 kwietnia 2016 r. Zatem w skład pierwszego zbiegu weszłyby skazania zapadłe wyłącznie w ramach wyroków sygn. VII K 140/16 oraz II K 167/16. W skład drugiego zbiegu weszłyby skazania do jakich doszło w ramach wyroków w sprawach sygn. VII K 292/18 oraz II K 276/18 za czyny popełnione przed chronologicznie pierwszym wyrokiem zapadłym dnia 26 czerwca 2018 r. Kary orzeczone w sprawie sygn. II K 896/11 nie weszłyby w skład nowej kary łącznej.

Biorąc pod uwagę uregulowanie prawne obowiązujące od dnia 01 lipca 2015 r w szczególności treść art. 85 § 1 i 2 kk podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa za które orzeczono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. W tym wypadku w skład kary łącznej weszłyby kary, których skazany dotychczas nie wykonał w całości bez względu na datę popełnienia poszczególnych przestępstw. Zdaniem sądu byłyby to kary orzeczone we wszystkich sprawach będących przedmiotem rozpoznania tj. :

- II K 896/11 SR dla Wrocławia Śródmieścia we Wrocławiu
- VII K 140/16 SR dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu
- II K 167/16 SR dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu
- VII K 292/18 SR dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu
- II 276/18 SR w Piszcu

Porównując oba rozwiązania sąd doszedł do wniosku, że zastosowanie przepisów obowiązujących obecnie przy wydaniu wyroku łącznego będzie korzystniejsze dla skazanego. Jak widać pozwoli to na objęcie karą łączną wszystkich kar, których D. O. dotychczas nie odbył.

Reasumując sąd na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk, art. 86 § 1 kk w zw. z art. 569 § 1 kpk połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego w sprawach : sygn. II K 896/11 SR dla Wrocławia Śródmieścia

we Wrocławiu, sygn. VII K 140/16 SR dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu, sygn. II K 167/16 SR dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu, sygn. VII K 292/18 SR dla Wrocławia- Krzyków we Wrocławiu oraz sygn. II 276/18 SR w Pieszku. Mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 18.04.2019 r w sprawie sygn. K 14/17 (Dz. U. z 2019 r poz. 858) w którym uznano za częściowo niezgodny z konstytucją przepis art. 86 § 4 kk sąd za podstawę wymiaru kary łącznej przyjął kary jednostkowe pozbawienia wolności , nie zaś kary łączne orzeczone w niektórych wyrokach podlegających łączeniu.

Orzekając w przedmiocie kary łącznej sąd , mógł orzekać zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 20 lat pozbawienia wolności. Nie stwierdzono przeciwwskazań do orzeczenia kary łącznej wynikających z treści art. 85 § 3 kk. Sąd wymierzył D. O. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Wymierzając karę łączną sąd kierował się między innymi zasadami wyrażonymi w treści art. 85a kk . Uwzględnił również fakt , że skazany dopuszczał się poszczególnych przestępstw na przestrzeni ponad 7 lat. Przestępstwa przypisane D. O. godziły przede wszystkim w mienie. Wszystkie przestępstwa zostały popełnione z winy umyślnej. Sąd nie zastosował w przypadku skazanego zasady kumulacji kar, gdyż stanowiłoby to dla niego dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne oraz potrzeby kształtowania społecznego poczucia sprawiedliwości. D. O. wprawdzie wielokrotnie naruszał porządek prawny , jednakże w warunkach izolacji więziennej jego zachowanie oceniono jako pozytywne (zob. opinia o skazanym k. 132-133) . Skazany odbywa karę począwszy od dnia 27 października 2017 r . Nie sprawia jakichkolwiek problemów natury wychowawczej. Był dziewięć razy nagradzany regulaminowo za dobre zachowanie i raz karany za wnoszenie rzeczy na teren jednostki bez wymaganej zgody. Z uwagi na stwierdzoną politoksykomanie został zakwalifikowany do terapii , która ma rozpocząć się dnia 11 grudnia 2019 r . Nie budzi wątpliwości również fakt, że w przedmiotowym przypadku brak było podstaw do zastosowania zasady zbliżonej do absorpcji . Nie podlega dyskusji, że kara łączna nie może pogarszać sytuacji skazanego, ale też z drugiej strony, nie może stanowić dla niego zbyt dużej premii, powodowanej popełnieniem większej ilości przestępstw. Zdaniem sądu orzeczone kara łączna pozbawienia wolności jest adekwatna i sprawiedliwa, spełni również swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego.

Na podstawie art. 576 § 1 kpk pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w połączonych wyrokach, a nie objęte wyrokiem łącznym, sąd pozostawił do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył okresy dotychczas odbytych kar w sprawach podlegających połączeniu w tym okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 20.01.2011 r do 17.06.2011 r , w dniu 11.01.2016 r oraz od 24.01.2016 r do 26.01.2016 r .

Mając na uwadze fakt odbywania przez skazanego kary pozbawienia wolności, sąd w oparciu o przepis art. 624 § 1 kpk zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

- (...)

(...)